

عنوان مقاله:

تدوین شاخص های پایداری اجتماعی در عرصه همگانی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی توسعه پایدار و عمران شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

غزاله عزیززاده - هیات علمی، موسسه آموزش عالی دانش پژوهان

خلاصه مقاله:

در این پژوهش تلاش در جهت پایداری فضاها و فضاهای شهری در چارچوب تئوری پایداری اجتماعی است، بنابراین به تعریف معیارهای کیفی محیطی در بستر ادراک انسانی و ارتقا کیفیت اجتماعی میپردازیم تا بتوان فضای شهری پایدار، متناسب با نیاز کاربران و استفادهکنندگان آن طراحی و ارزیابی کرد و از بین گزینه های پیشنهادی، گزینه بهینه را شناسایی و به مرحله اجرا درآوریم. این مقاله به تعریف شاخص های معنایی و اجتماعی پرداخته و سعی در کمی سازی آن دارد. شاخص های طراحی که در این پژوهش مدنظر قرار گرفتند شامل امنیت، نظارت، قابلیت نشستن، حضور پذیری، وضعیت نور در فضا، خوانایی می باشند که به تفصیل در مورد تدوین و تبیین هر یک، توضیحاتی ارائه میگردد. در مرحله بعد به ارائه روشی در خصوص کمی سازی کیفیات اجتماعی می پردازد. در ادامه به بررسی و ارزیابی این شاخص ها در محدوده محور دردشت، پرداخته و در نهایت توصیه هایی کلی، برای طراحی پایدارتر معابر در طرح های آینده، ارائه می گردد.

کلمات کلیدی:

پایداری اجتماعی، شاخص های پایداری، عرصه همگانی، ارزیابی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/509654>

